Pregaria.cat

Entrada

La bombolla

Per JesusR el ds., 15/05/2021 - 11:50

Encara que no eren de la mateixa bombolla, ningú els va cridar l'atenció. Havien sopat i sense fer massa soroll es notava que el Marc i les dues noies, l'Anna i la Cristina, tenien una conversa intensa i fins apassionada. Comentaven un fragment de l'evangeli que havien llegit dies abans, intentant contestar les tres preguntes: què diu, què diu sobre la societat i què diu al nostre cor? El text, breu, era l'anada de Jesús al desert, conduït per l'Esperit Sant, on va fer dejuni i va ser temptat per Satanàs i servit pels àngels. (Marc 1, 12-13)

El que diu el text és molt clar. Explica un fet. A la nostra societat ens aporta la conveniència de saber-se retirar en silenci, sobretot després d'una gran impressió personal. També ens diu que un cert dejuni parcial pot ser bo per a la salut en determinats moments, i que en el silenci es poden experimentar temptacions i llums. Diríem que són consells per a determinats moments. Satanàs i els àngels, socialment, segur que portarien a un debat social amb opinions fins i tot divertides.

La tercera pregunta va ser el centre de la conversa i ni de lluny la van acabar. Hauran de seguir un altre dia, amb sopar o sense sopar. Aquests són alguns dels comentaris:

- Entenc una mica Jesús. Jo algunes vegades també sento la necessitat d'anar a un lloc solitari —a una platja, al bosc o a un racó de muntanya— per plantejar-me coses, sobretot interiors, que tinc pendents. Voldria aclarir una mena de buidor que m'acompanya moltes vegades i mirar d'anar-la desfent.
- M'imagino Jesús assegut sobre una gran pedra, molt concentrat i recordant el que havia viscut en el bateig... Aquella veu que encara li ressonava: "Tu ets el meu fill estimat"... i el colom que sobrevolava... Sens dubte era un record emocionant. Una vegada, fa anys, mirant el mar, vaig entendre en el fons del cor que Déu hi era. I fins avui me n'havia oblidat.
- Segur que Jesús en el desert es preguntava "I ara què?" Era un activista. "Ara què he de fer?" I les temptacions i la presència dels àngels ja es veu que tenen un sentit: o caixa (Satanàs) o faixa (caminar a l'aventura de Déu).

Havent sortit del restaurant, ja al carrer, tots tres es van abraçar. Havia estat un sopar molt especial. Eren amics, eren una bombolla i volien seguir amb l'evangeli i les tres preguntes. Petonets... i cap a casa...